

บันทึก

เรื่อง การเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการ ตามพระราชกฤษฎีกา
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๖๗

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๔/๔๕๕๐๑ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ปรากฏว่ามีส่วนราชการต่าง ๆ ได้หารือปัญหาเรื่องค่าเช่าบ้านไปยังกระทรวงการคลังเป็นจำนวนมาก และขณะนี้มีปัญหาข้อกฎหมายที่จะต้องวินิจฉัยดังต่อไปนี้

๑. กรณีข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๖๗ ได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด เช่น ธนาคารพาณิชย์ มาเพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่ที่ไปประจำในสำนักงานแห่งใหม่ ต่อมาได้เปลี่ยนสถาบันการเงินกู้ยืมจากแห่งเดิมมาเป็นแห่งใหม่ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด เช่นเดียวกัน เช่น จากธนาคารพาณิชย์มาเป็นธนาคารอาคารสงเคราะห์ หรือสหกรณ์ ฯ แล้วแต่กรณี ซึ่งเสียดอกเบี้ยน้อยกว่า จะกระทำได้หรือไม่

กระทรวงการคลังเห็นว่า เมื่อปรากฏว่าการกู้ยืมเงินในครั้งแรกนั้น ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด ต่อมาได้เปลี่ยนจากสถาบันการเงินเดิมเป็นสถาบันการเงินแห่งใหม่ที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยนำไปชำระหนี้เงินกู้เดิมที่ชำระราคาบ้าน กรณีนี้หากจำนวนเงินที่กู้ยืมในครั้งใหม่มีจำนวนไม่สูงกว่าหนี้ที่ค้างชำระอยู่และระยะเวลาการผ่อนชำระจะต้องไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ค้างชำระอยู่ตามสัญญาเงินกู้เดิมแล้ว ก็ย่อมมีสิทธินำหลักฐานการเข้าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดเพื่อชำระหนี้เงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านเช่นกัน อันเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๖๗

๒. กรณีข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๖๗ และได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดมาเพื่อชำระราคาบ้านหลายครั้ง เช่น ครั้งแรกกู้ยืมเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สองกู้ยืมเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สามกู้ยืมเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้กู้อ้างว่าต้องกู้เพิ่มเติมอีกสองครั้งเนื่องจากบ้านที่ปลูกยังไม่แล้วเสร็จ กรณีเช่นนี้จะมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่

กระทรวงการคลังเห็นว่า การกู้ยืมเงินเพื่อชำระราคาบ้านนั้น ควรจะกำหนดให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว ตามปกติการปลูกสร้างบ้าน เจ้าของบ้านต้องกำหนดแปลนบ้านไว้แล้ว และจะต้องทราบจำนวนเงินงบประมาณที่จะต้องใช้ในการปลูกสร้างบ้านว่าเป็นจำนวนเท่าใดและ

หากมีเงินอยู่ไม่พอก็จะต้องหาแหล่งเงินกู้ยืมเงินมาสมทบอีกเท่าใด หากจะกำหนดให้สามารถกู้เงินมาปลูกสร้างบ้านได้หลายครั้งแล้วก็เป็นการยากที่จะควบคุมได้ว่าเป็นการกู้ยืมเงินมาเพื่อปลูกสร้างบ้านจริงหรือไม่ หรือเป็นการต่อเติมบ้านให้ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ เพราะไม่สามารถจะกำหนดระยะเวลาให้แน่ชัดได้ว่าการปลูกสร้างบ้านควรจะกระทำไปแล้วเสร็จภายในเวลาเท่าใด และบางรายได้ปลูกสร้างเสร็จสิ้นไปแล้วไม่อาจพิสูจน์ได้แน่ชัดว่านำเงินที่กู้มาเพิ่มเติมมาปลูกสร้างบ้านตามคำขอกู้เงินจากธนาคารหรือไม่ กรณีนี้อาจจะเป็นการกู้มาเพื่อต่อเติมบ้านอันจะเป็นการขยายวงวนการผ่อนชำระเงินกู้ก็ได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้สุจริต กระทรวงการคลังจึงควรกำหนดให้มีการกู้ยืมเงินเพื่อปลูกสร้างบ้านได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

๓. กรณีคู่สมรสของข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเป็นคู่สัญญาในสัญญาเช่าซื้อหรือกู้ยืมเงินเพื่อชำระราคาบ้านเพียงคนเดียว โดยข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านมิได้ร่วมเป็นคู่สัญญาด้วย ซึ่งไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้าน แต่หากข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงสัญญาโดยเพิ่มชื่อของตนร่วมเป็นคู่สัญญาในสัญญาเดิม ซึ่งกรมบัญชีกลางเห็นว่า หากข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านสามารถดำเนินการเพิ่มชื่อในสัญญาเดิมได้ก็ย่อมนำหลักฐานการเช่าซื้อหรือกู้ยืมเงินมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ธนาคารต่าง ๆ มักจะไม่ดำเนินการเพิ่มชื่อของข้าราชการผู้มีสิทธิในสัญญาเช่าซื้อหรือกู้ยืมเงินฉบับเดิมให้ เพราะเป็นการยุ่งยาก ในการปฏิบัติส่วนมากธนาคารจะดำเนินการยกเลิกสัญญาเดิม แล้วให้ข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้กู้ยืมหรือร่วมเป็นคู่สัญญากู้ยืมร่วมกับคู่สมรส โดยทำสัญญาฉบับใหม่ขึ้นในจำนวนเงินไม่สูงกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระอยู่เดิมเพื่อชำระราคาบ้านหลังเดิม

กระทรวงการคลังเห็นว่า กรณีที่ธนาคารยกเลิกสัญญาเดิมแล้วทำสัญญากู้ยืมเงินใหม่ โดยข้าราชการผู้มีสิทธิเป็นคู่สัญญาหรือร่วมเป็นคู่สัญญากับคู่สมรส เพื่อชำระราคาบ้านในจำนวนเงินไม่สูงกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระอยู่เดิมนี้นี้ แม้ว่าจะเป็นการได้ถอนสัญญากู้ยืมเงินฉบับเดิม แต่ก็ยังเป็นการชำระหนี้ราคาบ้านที่ยังค้างชำระอยู่เดิม และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ถือเสมือนหนึ่งว่าสามีภรรยาเป็นบุคคลคนเดียวกันตามกฎหมายในเรื่องของทรัพย์สินระหว่างการสมรส และไม่เป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายค่าเช่าบ้านแต่อย่างใด จึงเห็นสมควรให้มีสิทธินำหลักฐานการเช่าซื้อหรือกู้ยืมเงินฉบับใหม่ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้

๔. กรณีข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗ ได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นที่กระทรวงการคลังมิได้กำหนด เช่น บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เพื่อชำระราคาบ้านซึ่งไม่มีสิทธินำหลักฐานการกู้ยืมดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้าน ต่อมาได้เปลี่ยนสถาบันการกู้ยืมจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มาเป็นธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงมีปัญหาค่าเช่าบ้านที่ต้องวินิจฉัย ๒ ประเด็น ดังนี้

(๑) กรณีข้าราชการซึ่งมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้กู้ยืมเงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ก่อนกฎหมายค่าเช่าบ้านใช้บังคับ (๑ ตุลาคม ๒๕๒๗) และได้เปลี่ยนการกู้ยืมเงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มาเป็นธนาคารพาณิชย์ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๗ หรือเปลี่ยนภายหลัง

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ จึงหาหรือว่ากรณีดังกล่าวจะมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่

(๒) กรณีข้าราชการซึ่งมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้กู้ยืมเงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภายหลังกฎหมายค่าเช่าบ้านใช้บังคับ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗) แล้ว ต่อมาจึงได้เปลี่ยนการกู้เงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มาเป็นธนาคารพาณิชย์ กรณีดังกล่าวจะมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระราคาบ้านดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่

โดยที่ปัญหาดังกล่าวและความเห็นของกระทรวงการคลังเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อสิทธิของข้าราชการในการเบิกค่าเช่าบ้านเป็นจำนวนมาก กระทรวงการคลังจึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าข้อวินิจฉัยของกระทรวงการคลังถูกต้องหรือไม่ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวพร้อมทั้งฟังคำชี้แจงของผู้แทนกรมบัญชีกลาง (กระทรวงการคลัง) แล้ว

๑. ในปัญหาข้อ ๑. ที่หาหรือว่า ข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดมาเพื่อชำระราคาบ้าน ต่อมาได้เปลี่ยนสถาบันการกู้จากแห่งเดิมมาเป็นสถาบันการเงินแห่งใหม่ที่กระทรวงการคลังกำหนดเช่นเดียวกันเพื่อชำระหนี้เงินกู้ให้สถาบันการเงินเดิมที่กู้ยืมมาเพื่อชำระราคาบ้าน กรณีเช่นนี้ กระทรวงการคลังเห็นว่า ถ้าจำนวนเงินที่กู้ยืมครั้งใหม่ไม่สูงกว่าหนี้ที่ค้างชำระอยู่ และระยะเวลาการผ่อนชำระต้องไม่เกินระยะเวลาผ่อนชำระเดิมก็มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินมาเบิกค่าเช่าบ้านได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่ามาตรา ๑๖^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗บัญญัติหลักเกณฑ์ไว้เพียงว่า หลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ที่จะนำมาเบิกค่าเช่าบ้านได้นั้นต้องเป็นการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ มิได้จำกัดว่าต้องเป็นหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ตามสัญญาครั้งแรกเท่านั้น จะเปลี่ยนสัญญาเงินกู้ใหม่ไม่ได้ฉะนั้น ถ้าเงินกู้ใหม่ได้กู้มาชำระให้แก่สถาบันการเงินเดิมซึ่งได้กู้มาเพื่อชำระ

^๑มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ข้าราชการมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้นให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ตนเอง และสามีหรือภริยา ได้ทำการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน อยู่เพียงหลังเดียวในท้องที่นั้น

(๒) จะต้องเป็นการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้กับสถาบันการเงิน หรือกับรัฐวิสาหกิจหรือสหกรณ์ที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการเคหะ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด และสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาเงินกู้ จะต้องได้รับความเห็นชอบตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) จะต้องไม่เคยใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้สำหรับบ้านหลังหนึ่งหลังใดในท้องที่นั้นมาแล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปรับราชการในท้องที่นั้นอีก และเป็นการใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ตามที่ได้เคยใช้สิทธิมาแล้ว

ราคาบ้านที่ค้างชำระแล้ว ย่อมถือได้ว่าเงินกู้ตามสัญญาใหม่เป็นเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระแทนที่หนี้เงินกู้เดิมนั่นเอง ความเห็นของกระทรวงการคลังจึงถูกต้องแล้ว แต่ถ้าจะมีข้อจำกัดว่าระยะเวลาผ่อนชำระหนี้เงินกู้ใหม่ต้องไม่ยาวกว่าเก่าแล้วก็น่าจะกำหนดไว้ในระเบียบให้ชัดเจน

๒. ในปัญหาข้อ ๒. ที่หาหรือว่า ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้กู้ยืมเงินเพื่อนำมาชำระราคาบ้านหลายครั้ง เพราะบ้านที่ปลูกยังไม่แล้วเสร็จจะทำได้หรือไม่ ข้อนี้กระทรวงการคลังเห็นควรจำกัดให้กู้ได้ครั้งเดียว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า การที่จะเบิกเงินค่าเช่าบ้านโดยนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระมาเบิกได้นั้น ข้าราชการผู้นั้นจะต้องได้เช่าอยู่อาศัยจริงในบ้านนั้นแล้ว และต้องถือจำนวนเงินอันเป็นราคาค่าสร้างบ้านนับจนถึงวันที่ได้เช่าอยู่อาศัยจริงเป็นหลัก เพราะเมื่อได้เช่าอยู่อาศัยในบ้านนั้นแล้ว ก็ต้องถือว่าบ้านนั้นได้สร้างเสร็จแล้ว ส่วนการกู้เงินนั้นถ้าเงินที่กู้เป็นจำนวนไม่เกินราคาสร้างบ้านแล้ว จะเป็นการกู้ครั้งเดียวหรือหลายครั้งไม่ใช่สาระสำคัญ สำหรับการกู้เงินเพิ่มเติมหลังจากที่ได้เช่าอยู่อาศัยในบ้านนั้นแล้ว ย่อมถือไม่ได้ว่าเป็นการกู้เงินมาชำระราคาบ้านที่ค้างชำระตามมาตรา ๑๖^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

๓. ในปัญหาข้อ ๓. ที่หาหรือว่า คู่สมรสของข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเป็นคู่สัญญาในสัญญาเช่าซื้อบ้านหรือในสัญญาเงินกู้ที่กู้มาชำระราคาบ้านมาก่อน แล้วข้าราชการผู้นั้นเข้าร่วมเป็นคู่สัญญากับคู่สมรสหรือเปลี่ยนสัญญาให้ตนเข้าไปเป็นคู่สัญญาแทนที่คู่สมรส จะนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินตามสัญญาเช่าซื้อหรือตามสัญญาเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ ซึ่งกระทรวงการคลังเห็นว่าถ้าสัญญาใหม่จำนวนเงินไม่สูงกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระอยู่เดิม ก็ยังเป็นการชำระหนี้ราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่เดิม จึงสมควรให้มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระหนี้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า แม้คู่สมรสทำสัญญาเช่าซื้อบ้านหรือสัญญาเงินกู้มาชำระราคาบ้านที่ปลูกสร้างขึ้นเพียงฝ่ายเดียว บ้านนั้นก็ถือเป็นสินสมรสของข้าราชการผู้นั้นด้วย และต้องรับผิดชอบหนี้ที่คู่สมรสทำสัญญาดังกล่าวอยู่แล้วเพราะเป็นหนี้ร่วม จึงไม่แตกต่างไปจากที่ข้าราชการผู้นั้นทำสัญญาเอง เมื่อข้าราชการได้เข้าร่วมเป็นคู่สัญญากับคู่สมรสหรือทำสัญญาใหม่เสียเองก็ย่อมมีสิทธินำหลักฐานการชำระหนี้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ความเห็นของกระทรวงการคลังในข้อนี้จึงถูกต้อง

๔. ในปัญหาข้อที่ ๔ ที่หาหรือว่า ข้าราชการที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗ ได้กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นที่กระทรวงการคลังมิได้กำหนด ซึ่งไม่มีสิทธินำหลักฐานการกู้ยืมดังกล่าวมาเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ต่อมาได้เปลี่ยนมาเป็นสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งแยกได้เป็น ๒ กรณี กล่าวคือ

กรณีหนึ่ง ได้กู้ยืมจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังมิได้กำหนดก่อนกฎหมายค่าเช่าบ้านใช้บังคับ คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๗ ต่อมาเปลี่ยนเป็นกู้เงินจากสถาบัน

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

การเงินที่กระทรวงการคลังกำหนดภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๗

อีกกรณีหนึ่ง ได้กู้เงินจากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังมิได้กำหนดภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๗ แล้ว ต่อมาเปลี่ยนการกู้เงินมาเป็นกู้จากสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด

ทั้งสองกรณีนี้จะนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า เมื่อข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเมื่อใด ก็ย่อมมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ไม่ว่าจะได้เปลี่ยนสัญญาเงินกู้ก่อนหรือหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับ

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๒๘

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)